

Людмила Іванівна Гальчук



Пішла з життя завідувача відділом Державного музею книги і друкарства України Людмила Іванівна Гальчук, яка все своє життя ревно служила КНИЗІ.

Л.І.Гальчук (17.IV.1935 - 29.VII.1998) була за фахом істориком, а за покликанням, - ще й педагогом, дослідником та популяризатором знань, книгознавцем, справжнім музейним співробітником. Майже чверть віку працювала вона в Музеї книги, де проявилися найкращі риси її як науковця і людини. Всіх, хто знав Людмилу Іванівну, вражала її дивовижна працювистість, сумлінність, принциповість, чуйність і привітність у ставленні до оточуючих.

Спеціалізуючись на дослідженні книги 20-30-х років нинішнього століття, вона вміла глибоко вникати в суть питань, аналізувати науковий фактаж, часто дуже складний і суперечливий, робити логічно аргументовані й доцільні висновки. Її публікації в пресі, підготовлені наукові матеріали, що зберігаються в музеї, сотні прочитаних лекцій і проведених екскурсій свідчать про багату ерудицію, гаряче бажання поділитися знаннями з усіма, особливо з молоддю.

Багато зусиль докладала Людмила Іванівна до створення тематичних виставок, присвячених історії

видавництва та мистецтву книги 20-х років. Постійно спілкувалася з власниками книжкових колекцій, дбала про поповнення музейних фондів, наукове їх опрацювання.

У нашому журналі Л.І.Гальчук опублікувала сім матеріалів: «Українська преса» Івана Тиктора (1994, №5/6); Перша виставка українських друків у Празі (1995, №5); До історії видавництва «Слово» (1996, №1); З музейної колекції [про художника-графіка М.В.Алексеева] (1996, №2); Павло Ковжун (1997, №1); Український громадський видавничий фонд у Празі (1998, №1). Підготовлені нею повідомлення невеликі за обсягом, проте дуже інформативні і завжди ретельно зібрані та перевірені. Розкриваючи маловідомі чи призабуті сторінки вітчизняної книжкової справи, вона викладає свої спостереження дуже стримано, однак крізь неупереджені рядки інформації неухильно проривається безмежна любов дослідниці до Книги.

Добра пам'ять про прекрасну Людину - Людмилу Іванівну Гальчук - завжди житиме в серцях тих, хто її знав.